

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของลูก เวลานี้ลูกต้องทำให้บุคลิกภาพของลูกนั้นสูงส่ง

คำถาม: เหตุใดจึงได้มีการห้ามไม่ให้ลูกๆ นั่งหลับตาที่นี่?

คำตอบ: เพราะพ่อ, ผู้เดียวที่พาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองกำลังอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว หากดวงตาของลูกปิดลง, ลูกจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองได้อย่างไร? ลูกไม่ได้นั่งหลับตาที่โรงเรียน หากลูกปิดตาของลูก ความเกียจคร้านก็จะมา ลูกๆ กำลังศึกษาในโรงเรียนนี้ นี่คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกกำลังหารายได้ของหลายแสนล้าน ความเกียจคร้านและความทุกข์ไม่สามารถจะมาในขณะที่กำลังหารายได้

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สูงสุดแสนหวาน ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อทางจิตมาจากอาณาเขตสูงสุดและสอนพวกเรา ท่านกำลังสอนอะไร? ท่านสอนดวงวิญญาณให้มีโยคะกับพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ลูกเคยได้รับการบอกแล้วด้วยเช่นกันว่า ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานนั้นก็จะมีกลับมาบริสุทธิ์และจะไปถึงดินแดนแห่งความสงบที่บริสุทธิ์ของลูก คำอธิบายนี้ง่ายตายอย่างยิ่ง คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้เป็นที่รักของลูก และบาปของชาติแล้วชาติเล่าของลูกก็จะเฝ้าแต่ถูกเผา สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ นี่คือการซาโยคะโบราณของบาร์ตซึ่งพ่อมาและสอนทุก 5000 ปี พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในบาร์ตและเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้ และอธิบายแก่ลูกๆ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดทิ้ง เพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ทรงอำนาจ แบทเตอร์ของลูกๆ ดวงวิญญาณในเวลานี้ได้อยู่อย่างทาโมประธาน แบทเตอร์นั้นเคยสาโทประธาน แล้วจะสามารถถูกทำให้สาโทประธานอีกครั้งได้อย่างไร เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับไปสู่บ้าน อาณาเขตแห่งความสงบของลูก จากนั้นก็ไปสู่โลกที่สาโทประธาน ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้อย่างดีมากๆ พ่อให้ยานานนี้แก่ลูก ลูกสามารถจะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ขณะที่ลูกเดินเหิน เคลื่อนไหวไปมา และกำลังนั่งอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกต้องจดจำพ่อและพร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน, เพราะผู้คนในโลกมีบุคลิกภาพที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกๆ ได้มาที่นี่เพื่อที่จะทำให้บุคลิกภาพของลูกสูงส่ง บุคลิกภาพของลักษมีและนารายณ์นั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องในหนทางของบักติ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่หนทางของบักติเริ่มขึ้น เวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้แล้ว ลูกยังรู้ด้วยว่าอาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นเมื่อไร เพราะลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้, พ่อทางจิต, ลูกๆ จึงต้องเก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญา เวลานี้พ่อทางจิตมาเพื่อสอนลูก ลูกยังรู้ด้วยว่าพ่อนั้นไม่ธรรมดา ท่านคือพ่อทางจิตและท่านได้มาเพื่อสอนลูก ท่านอาศัยอยู่ในพรหมโลกเสมอ, ในขณะที่พ่อทางร่างของทุกคนอาศัยอยู่ที่นี้ ลูกๆ ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้ที่กำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ ในหนทางของบักติ แม้ว่าผู้คนจะมีพ่อทางร่าง, พวกเขาเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อที่ถูกต้องของท่านคือ ชีวา พ่อตัวท่านเองได้อธิบาย: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้นคือ ชีวา แม้ว่าพวกเขาได้สร้างวัดมากมายในนามของท่านและได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของบักติ แต่ชื่อที่ถูกต้องของพ่อคือ ชีวา ลูกๆ นั้นเรียกว่าดวงวิญญาณ และไม่ผิดอะไรที่ลูกจะถูกเรียกว่า ซาลิแกรม ซาลิแกรมมีอยู่มากมาย แต่มีชีวาผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นลูกๆ ที่มีขีดจำกัด ผู้ที่อาศัยอยู่กับพ่อที่มีขีดจำกัด ลูกไม่มีความรู้ แต่ลูกได้ทำพิธีแสดงบักติหลายประเภท ลูกเคยทำบักติมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร หนทางของบักติได้เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ยุคทองแดง และอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้นในเวลาเดียวกัน นี่คือการเดินที่ง่ายตายอย่างยิ่ง แต่กระนั้นผู้คนก็พบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจสิ่งที่ง่ายตายนี้ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรอาณาจักรของราวันได้เริ่มต้นขึ้น ลูกๆ ที่แสนหวานนั้นก็รู้ว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาและให้สิ่งที่ท่านมีแก่ลูกๆ คัมภีร์นั้นเป็นของหนทางของบักติ เวลานี้ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้ว่ามีความรู้, บักติ และแล้วก็เป็นการวางเฉย มี 3 สิ่งหลัก ชันยาสซีเองก็รู้เกี่ยวกับความรู้ บักติและการวางเฉยด้วยเช่นกัน แต่ความเอือมระอาของชันยาสซีนีไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถสอนการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้ มีการวางเฉยสองประเภท: หนึ่งนั้นไม่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งนั้นไม่มีขีดจำกัด หนึ่งนั้นคือความเอือมระอาของหะรุโยคี ชันยาสซี และอีกหนึ่งนั้นคือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ของลูกคือราชาโยคะ ในขณะที่พวกเขานั้นเรียกว่าเป็นชันยาสซี ผู้ที่ได้ละทิ้งบ้านและธุรกิจของตนและไปอยู่ในป่า หะรุโยคีเหล่านั้นละทิ้งบ้านและธุรกิจของเขาเพื่อที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีด้วย พ่อพูดว่า: บาร์ตเคยบริสุทธิ์อย่างยิ่ง ไม่ได้มีดินแดนอื่นใดที่บริสุทธิ์เท่ากับแผ่นดินนี้ ค่ายก่อกองของบาร์ตนั้นสูงส่งอย่างยิ่ง ผู้คนของบาร์ตเองนั้นก็ไม่ได้รู้สิ่งนี้ เนื่องจากการลืมพ่อ, ลูกจึงลืมทุกสิ่ง นั่นคือลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและเป็นลูกกำพร้า มีความสงบและความสุขอย่างมากมายในยุคทอง ในเวลานี้มี

ความไม่สงบและความทุกข์อย่างมากมาย ถึงอย่างไรอาณาเขตสูงสุดก็คือดินแดนแห่งความสงบที่ซึ่งพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ดวงวิญญาณลงมาที่นี้จากบ้านของตนเพื่อเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดของตน ในเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อที่จะพาเราไปสู่โลกใหม่ พ่อมาและทำให้ลูกสูงส่งที่สุด พระเจ้านั้นเรียกว่าสูงสุดเหนือสิ่งใด อย่างไรก็ดี ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านคือใครหรือควรจะเรียกใครว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของลิงกัมที่ใหญโตและพวกเขาก็เชื่อว่านั่นคือพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าท่านคือพ่อของพวกเราดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแค่กราบไหว้บูชาท่าน พวกเขาพูดเสมอว่า “ชีพบาบา” พวกเขาไม่เคยพูดว่า “รูตราบาบา” หรือ “บาบูลนาถบาบา” ลูกเขียนด้วยเช่นกันว่า: พวกท่านกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? พวกท่านกำลังจดจำมรดกของพวกท่านอยู่หรือไม่? ควรจะติดคิดพจน์นี้ในทุกบ้าน: จดจำชีพบาบาและบาบของลูก จะได้รับการปลดปล่อยเพราะพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีแม่เพียงคนเดียวในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ที่จะสามารถเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และไม่มีใครในโลกที่บริสุทธิ์สามารถเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ มีการอ้างอิงถึงผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในทุกแห่งในคัมภีร์ พวกเขาพูดว่าเราวันเคยมีชีวิตอยู่ในยุคเงินและสีดำนันก็ถูกลักพาตัวไป พวกเขาได้แสดงคันส์, จาราชันธา, เฮอรันคาฉับ(ชื่อของปีศาจ)พร้อมกับกับกฤษณะด้วยเช่นกัน พวกเขาได้มีการกล่าวหาที่ผิดกับกฤษณะ ในเวลานี้ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นสามารถคงอยู่ในยุคทอง พวกเขาได้กล่าวหากฤษณะอย่างผิดๆ พวกเขาหมิ่นประมาทพระเจ้าและเหล่าเทพ พวกเขาเฝ้าแต่ประณามทุกคน ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า: การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเป็นไปเพื่อชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ในเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก และลูกต้องกลับบ้าน ร่างกายของลูกจะไม่กลับบ้าน มีเพียงดวงวิญญาณทั้งหมดเท่านั้นที่จะกลับไป ดังนั้นลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวาน ขณะนี้ยังอยู่ที่นี้ จงคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ในสัทสังอื่น ๆ ลูกนั่งในสภาพของสำนักที่เป็นร่าง ที่นี้พ่อพูดว่า: นั่งในสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ เช่นที่พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้มีสันสการ์เหล่านี้ ดังนั้นลูกๆต้องกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วย ท่านอธิบายความแตกต่างระหว่างพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและพ่อที่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ทั้งนี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดให้แก่ลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูก: วงจรโลกหมุนไปอย่างไร และตอนเริ่ม ตอนกลาง ตอนจบและระยะเวลาของวงจรด้วยเช่นกัน ในหนทางของบัตติลูกเคยอยู่ในความมืดที่สุดด้วยการได้รับการบอกว่าระยะเวลาแต่ละวงจรมีหลายแสนปี ลูกก็ได้เฝ้าแต่ลงมา ผู้คนพูดว่า: ยิ่งพวกเราทำบัตติมากเพียงไร, พวกเราก็จะดึงพ่อลงมาที่นี้มากเท่านั้น พ่อจะมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ ลูกดึงพ่อเพราะเมื่อลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ลูกก็อยู่อย่างไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ลูกพูดว่า:พวกเราเรียกหาพ่อให้มา พ่อได้เห็นด้วยเช่นกันว่า 5000 ปีได้ผ่านไปแล้ว เมื่อผู้คนมีความสุขอย่างสิ้นเชิงและทาโมประธาน พ่อจึงมา การศึกษานี้ไม่ได้เป็นไปเพื่อโลกเก่า ลูกๆดวงวิญญาณเข้าถึงความรู้และจะนำลึกลงไปกับลูก เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ ความรู้ไม่ได้เป็นไปสำหรับโลกนี้ นี่คือโลกที่สกปรกและร่างนั้นก็สกปรก ลูกต้องละทิ้งสิ่งเหล่านั้น ร่างกายนั้นไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ได้ พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อได้มาเพื่อชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างแท้จริงและไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ได้้อย่างไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ทำบัตติ ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่นำร่างกายมาใช้ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้มาเพื่อพา ลูกๆดวงวิญญาณกลับไป ฉะนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาตามคำเชื้อเชิญของลูก ลูกเคยเรียกหาพ่ออย่างมาก แม้แต่เวลานี้ผู้คนก็ยังคงแต่เฝ้าแต่เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! มาและปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ของโลกเก่าและปีศาจ เพื่อที่พวกเราทั้งหมดสามารถกลับบ้านได้ ไม่มีใครอื่นรู้ว่าบ้านของพวกเราอยู่ที่ไหนหรืออย่างไรและเมื่อไหร่ที่พวกเราจะสามารถกลับบ้าน ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อจะไปสู่การหลุดพ้น พวกเขามีกูรูมากมายอย่างยิ่ง พวกเขาได้เฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักมาชาติแล้วชาติเล่า กูรูเหล่านั้นไม่รู้แม้กระทั่งความสุขของการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาต้องการแต่การหลุดพ้นเท่านั้น พวกเขาถามแม้กระทั่งว่า: จะสามารถมีความสุขในโลกได้อย่างไร? ชันยาสซีก็รู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นเท่านั้น; พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตามเป็นพ่อผู้ที่ให้มรดกของทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนอื่นก็จะอยู่ในการหลุดพ้น เวลานี้ลูกๆกำลังรับความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกคือผู้ที่เคยมีประสบการณ์ของความสุขมากที่สุด และลูกคือผู้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์มากที่สุดด้วยเช่นกัน ลูกผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมได้กลายเป็นผู้ที่ศาสนาและการกระทำของตนนั้นคดโกง ลูกเคยเป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ลักษณะและนารายณ์เป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ การละทิ้งบ้านและธุรกิจของใครบางคนคือศาสนาของชันยาสซี เริ่มแรกชันยาสซีนันก็เคยดีมาก ลูกเองนั้นก็เคยดีมากในตอนแรก เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างทาโมประธาน พ่อพูดว่า: นี่คือการละเล่นของละคร

พ่ออธิบาย: การศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ตามละคร, ทุกๆ 5000 ปี พ่อต้องเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่ได้เป็นวงจรของหลายแสนปี และพ่อนั้นก็ไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกเพียงแต่ประณามพ่อด้วยการพูดเช่นนี้ อย่างไรก็ตามพ่อยังคงมาและยกระดับลูกอย่างมาก ไม่เคยมีใครถูกประณามมากเท่ากับชีพาบา พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก แต่กระนั้นลูกก็เฝ้าแต่พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อการประณามได้ไปถึงขีดสุดของมันและแล้วพ่อจึงมาและยกระดับลูก นี่คือการพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่เป็นสิริมงคลเมื่อพ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ท่านได้แสดงวิธีการที่แสนจะง่ายดายเพื่อการกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก ลูกเคยร่ำร้องอย่างมากในหนทางของบักดี ลูกเคยไปอาบน้ำในบ่อเพราะลูกเชื่อว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำเช่นนั้น มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างน้ำและพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทั้งหมดนั้นคือหนทางของบักดี ในขณะที่นี่คือหนทางของความรู้ มนุษย์อยู่ในความมืดที่สุด พวกเขา กำลังหลับใหลในการหลับใหลของกุ่มกกันท์ ลูกรู้และได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่าสติปัญญาที่ไม่มีความรักต่อพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้างนั้นจะถูกทำลาย เวลานี้ลูกมีสติปัญญาที่มีความรักต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก สติปัญญานั้นยังไม่ได้กลายเป็นสติปัญญาที่มีความรักอย่างสมบูรณ์ เพราะมาทำให้ลูกล้มครั้งแล้วครั้งเล่า นี่คือการรบกับกิเลสทั้งห้า กิเลสทั้งห้านี้เรียกว่าราวัน ได้มีการแสดงราวันที่มีหัวเป็นลิง สติปัญญาของมนุษย์นั้นก็ได้กลายเป็นเหมือนกับลิงเช่นกัน บาบาได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่า ลูกไม่เคยนั่งหลับตาในโรงเรียน ในหนทางของบักดีได้มีการสอนให้ผู้คนจดจำพระเจ้า ได้มีการบอกให้พวกเขานั่งหลับตา ที่นี้พ่อพูดว่า: นี่คือโรงเรียน ลูกเคยได้ยินว่าพระเจ้าพาตวงวิญญาณไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมอง ผู้คนพูดว่าผู้นี้คือนักมายากล อ้า! แต่นั่นก็เคยได้รับการจดจำกันมาด้วยเช่นกัน(พระเจ้าคือนักมายากล) เคยมีการนำเหล่าเทพไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมอง ผู้เดียวที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพนั้น แน่นนอนว่าคือ นักมายากล พ่อนั่งที่นี้และเติมแบตเตอรี่ของลูกอีกครั้ง ดังนั้น หากลูกนั่งหลับตา สิ่งนั้นจะถูกเรียกว่าอะไร? ลูกไม่ได้นั่งหลับตาในโรงเรียน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะรู้สึกเกียจคร้าน ลูกนั้นจะไม่หาวนอน การศึกษานี้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก รายได้ของหลายแสนล้าน ที่นี้ลูกๆ ตวงวิญญาณต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ภาพลักษณ์ของเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่เบื้องหน้าลูก หากลูกต้องการที่จะเห็นว่าอาณาจักรของพวกเขาเป็นเช่นไร จงไปเยี่ยมชมวัดติวาลา วัดนั้นไม่มีชีวิต ในขณะที่วัดนี้คือวัดติวาลาที่มีชีวิต ได้มีการแสดงเหล่าเทพไว้ที่นั่นและนั่นจึงเป็นสวรรค์ ผู้เดียวที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ทุกคนมาในอาบู เหตุนี้เองอาบูจึงเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อมาที่นี้และประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ครูและผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมด นี่คือนิคมที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่แฝงตัว ไม่มีใครรูสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมสันสการ์ที่พ่อมี กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นพ่อ ฝึกฝนที่จะคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นตวงวิญญาณ
2. ในการที่จะทำให้แบตเตอรี่ของลูกๆ ตวงวิญญาณสาโทประธาน คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ผู้ที่รับใช้ด้วยการเป็นตัวแห่งคุณธรรม และได้รับผลของความสุภาพอย่างทันทีทันใด การมีความกระตือรือร้นในงานรับใช้เป็นสิ่งดี อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกไม่ได้รับโอกาสในการทำงานรับใช้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว สภาพของลูกไม่ควรย่ำแย่หรือขึ้น ๆ ลง ๆ ถ้าลูกไม่มีโอกาสบอกเล่าความรู้ แต่สร้างผลกระทบให้เกิดขึ้นได้ด้วยการเป็นตัวแห่งคุณธรรม แล้วคะแนนเหล่านั้นก็จะสะสมไว้ในงานรับใช้ ลูกๆ ผู้ที่เป็นตัวแห่งคุณธรรมคือ ผู้รับใช้ที่แท้จริง พวกเขาได้รับพรจากทุกคน และผลตอบแทนที่ได้รับจากงานรับใช้คือ พวกเขามีประสบการณ์กับผลของความสุภาพที่เกิดขึ้นทันทีทันใด

คติพจน์: จงทำให้ผู้ประทาน ผู้ประทานโชค และผู้ประทานพรรู้สึกพอใจด้วยหัวใจที่แท้จริงของลูก แล้วลูกจะคงอยู่อย่างมีเพเลตเพลินทางจิตวิญญาณ

*** โอม ชานติ ***